No. 10. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 23 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25; en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Post-directeuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het rapport der Commissie tot onderzoek der zaken van de Maatschappij van Weldadigheid.

Wij hebben dit rapport met de warmste belangstelling gelezen, en twijfelen niet, of het zal eveneens zoo gaan met ieder ander lezer, die ten aanzien van de gewigtige openbare zaken des lands niet ten eenemale koud en onverschillig is.

Het rapport munt uit door volledigheid, naauwkeurigheid, bondigheid en helderheid; en ieder oogenblik springt tevens de scherpzinnigheid van den steller in het oog en zijne zorg, dat niet eene enkele der menigvuldige zaken, in het midden dezer groote massa, verduisterd worden of in het vergeetboek geraken kan.

Gelijk voor eenigen tijd de overblijfselen van den ongelukkigen LAFFARGE, reeds ten deele in den schoot der aarde tot ontbinding overgegaan, nog werden verontrust en voor het oog der wetenschap blootgelegd, opdat de waarheid zoude zegevieren en de geregtigheid voldoening erlangen; zoo is, naar het ons voorkwam, deze commissie in den grafkelder van het verledene afgedaald, en heeft uit de diepte derzelve een aantal feiten en handelingen, niet zelden met het gif der inconstitutionaliteit besmet, voor het oog der natie en der wereld te voorschijn gehaald, welke reeds schenen in diepe verborgenheid eenen voor altijd onverstoorbaren slaap te moeten blijven slapen; en het is nu zoowel aan de vorsten als aan de staatsdienaren, zoowel aan het volk als aan zijne regenten, daaruit lessen te putten, omtrent de altijd ten slotte zegevierende kracht der waarheid, welke zich nimmer bij voortduring laat bedekken of begraven.

De lezing van dat rapport leidde ons, behalven tot onderscheidene andere, ook tot deze twee bijzondere opmerkingen.

Ten eerste, dat de uitslag van het werk *dezer* commissie zeer geschikt zal zijn, om velen met het meer en meer in gebruik gekomene benoemen van soortgelijke commissien te verzoenen. Worden slechts de *regte* leden gekozen, dan zal het aan geen deugdelijk en vruchtbaar werk ontbreken; gelijk het onderhavige rapport daarvan onwedersprekelijk getuigt.

Ten tweede, dat de Minister van Binnenlandsche Zaken, door dit rapport in de *Staats-Courant* te doen drukken, niet maar alleen aan de gansche natie eene gewigtige dienst heeft bewezen, maar tevens een schoon bewijs heeft geleverd van moed en zelfstandigheid, van zijne prijsstelling op *openbaarheid*, daar waar gewigtige vraagstukken van algemeen vaderlandsch belang tot beslissing moeten worden gebragt.

En wat is nu de slotsom van dit rapport? Zij is zoodanig, dat de regering met volle gerustheid de aanneming van het voorgestelde wetsontwerp door de Staten-Generaal zal mogen te gemoet zien; en dat, die aanneming hebbende plaats gevonden, zij tegen alle mogelijke eventualiteiten zal gedekt zijn.

Men weet het, dat eensklaps niet maar alleen de permanente commissie, bij welke het dadelijk bestuur berustte, maar ook de commissie van toezigt hare functien hebben nedergelegd, alleen een drietal hoofdambtenaren te 's Hage, ook vroeger in de zaken der maatschappij werkzaam, met de gaande houding der zaken voor tijd en wijle belastende.

Het viel ons dadelijk op, dat een bestuur, hetwelk toch aan zijne lastgevers verantwoording verschuldigd is, zich maar zoo in eens aan zijne verpligtingen heeft gemeend te kunnen en te mogen onttrekken, en zijn mandaat *in deszelfs geheel* over te dragen op personen, van welke het niet gebleken was, dat de lastgevers-zelven, (de leden der maatschappij) zich met *die* overdragt konden vereenigen.

Het kwam ons voor, dat de houder eener lastgeving, volgens het burgerlijke regt, wel in het eene of andere bijzondere geval, bij procuratie, eenen anderen gemagtigde in zijnen naam kon doen handelen; doch geenszins, dat die houder *de gansche lastgeving* op eenen derde kon overdragen, zonder goedkeuring en medewerking van den oorspronkelijken lastgever-zelven.

En van daar, dat het ons voorkomt, dat de gequalificeerde hoofd-ambtenaren, in eene zoodanige algemeene procuratie, zoo zij die ontvangen hebben, geenszins eenen volgens het burgerlijke regt wettigen titel bezitten, welke hetzij door de regering hetzij door iemand anders zou behooren te worden erkend.

Daaruit volgt het besluit: dat de permanente commissie, door zoo eensklaps hare functien neder te leggen en alles over te laten aan een drietal ambtenaren, zonder wettigen titel, eenen weg heeft bewandeld, welke maar moeijelijk voor hare lastgevers te verantwoorden zijn moet; en dat, kunnen er door de regering niet in tijds maatregelen worden genomen, om zulks te verhoeden, deze handelwijze daarenboven tot zeer schadelijke en verontrustende gevolgen, met opzigt tot de verzorging en de tucht eener bevolking van ruim 10,000 zielen, den weg zoude kunnen banen.

Dat de permanente commissie, door deze hare handelwijze, zich jegens hare committenten of het vaderland bijzonder verdienstelijk zou hebben gemaakt, meenen wij dan ook geregtigd te zijn, zeer te mogen betwijfelen.

Let men nu op de beweegredenen voor het nemen van dat ontslag; op de gemanifesteerde gezindheid der commissie van onderzoek en van de regering-zelve, om de maatschappij van rijkswege te helpen in stand houden, mits onder zoodanige waarborgen, als de belangen van den Staat en de gesteldheid onzer geldmiddelen niet anders dan als hoogst billijk en evenzeer als onvermijdelijk moesten doen beschouwen; dan waarlijk, moet men zich volmondig met de stellers van het rapport vereenigen, dat het vasthouden aan eigen denkbeelden en beginselen een heerschend gebrek bij de commissie was; -- gebrek waaraan dan ook zoo blijkbaar de ongunstige, op de financien des lands zoo schadelijk terugwerkende resultaten der maatschappij moeten -- en welligt bij vervolg de slooping van het gansche, met zoovele opofferingen daargestelde gebouw zal kunnen worden dank geweten.

Wij verwachten nu intusschen, dat het openbaar gemaakte verslag verder zoodanigen indruk zal hebben te weeg gebragt, *en* bij de natie *en* bij de bestuurders der maatschappij, dat aan een herstel der zaken, op den vorigen voet, wel bezwaarlijk zal te denken vallen; en dat, vond zelfs dit herstel plaats, de stemming der natie en de hoop op hare medewerking en ondersteuning zich niet zeer gunstig zouden laten aanzien.

Het is daarom, dat wij onze hoop en ons vertrouwen uitdrukken, dat de regering in de moeijelijke omstandigheid, waarin de handelwijze der permanente commissie haar geplaatst heeft, met vastheid en beradenheid handelen zal; en dat zij daartoe ondersteuning zal vinden bij de vertegenwoordiging.

Heeft eenmaal de regter erkend, dat hier een onbeheerde boedel bestaat, alzoo de wettige beheerders zich aan het beheer hebben onttrokken, dan zal al het verdere mede al spoedig naar billijke beginselen en naar goed regt kunnen worden geregeld; en zeker zal de schade, welke daaruit voor de geldschieters der maatschappij zou mogen voortvloeijen, niet kunnen gesteld worden op rekening der regering, als welker blijkbare bedoeling is geweest, de maatschappij in stand te houden, en haar gelegenheid te geven, de geledene nadeelen door den tijd te herstellen, onder zoodanige waarborgen alleen, welke geen mensch met gezond oordeel zal willen beweren, dat op de belangen der maatschappij, -- steunden de gegevene verzekeringen der permanente commissie op deugdelijke gronden, -- slechts den geringsten nadeeligen invloed zouden hebben kunnen uitoefenen.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

— In de Amerikaansche dagbladen vindt men gewag gemaakt van eene zamenzwering, die nog tijdig ontdekt is geworden, aan boord van de Amerikaansche oorlog-brik Somers, terwijl dezelve op de kusten van Afrika kruiste. Het plan was, de brik te vermeesteren en daarna voor Nieuw-IJork twee of drie pakket-booten van Liverpool of van Havre te gaan uitplunderen. De belhamels zijn dadelijk aan boord van de brik zelve opgehangen. Men zegt, dat de jonge *Spencer*, zoon van den minister van oorlog, die zich als adelborst aan boord bevond, het hoofd van het eedgespan was.

FRANKRIJK.

BOULOGNE, den 14. Januarij. Een hevige storm uit het Z. W. — N. W. heeft alhier gewoed; het Engelsche driemast-schip Conqueror, Kapt. *Duggan*, van Calcutte naar Londen, met stukgoed, is gisteren avond op de kust van Lornel bij Etaples gestrand en verbrijzeld, van de ekwipaadje is slechts één man gered en in eene boot alhier aangekomen, welke rapporteerde, dat 70 à 80 personen daarbij verdronken zijn; en heden nacht is 2 mijlen van hier gestrand en verbrijzeld een Zweedsche of Noordsche brik, vermoedelijk komende van Portugal, ook daarbij is de ekwipaadje omgekomen.

— Men schrijft uit Poitiers van den 10 Jan. het volgende: In het arrondissement de Niort heeft eene voor de goede zeden strijdende daad plaats gehad, waarvan het denkbeeld alleen door het lezen van de Engelsche dagbladen kan ontstaan zijn. Zie hier hoe het *Journal de la Vendée* van 7. Januarij dezelve mededeelt. « Een man, die men zegt, dat bij zijne zinnen is, sedert eenige jaren gehuwd met eene jonge vrouw, heeft haar dezer dagen aan een' buurman verkocht voor 110 fr. en 5 schapen, welke hem geleverd zijn. Deze koop was onderhands beschreven. De vrouw, die schandelijke koop vernemende, is het huis ontvlugt, opdat de kooper zijn koop niet in ontvang zou kunnen nemen. De man is verlegen, omdat in het kontract bepaald is, dat hij voor elken dag, dat het verkochte niet is afgeleverd 100 fr. zal betalen. Hij houdt echter staande, dat de koop niet in orde is, dewijl de koop niet is goedgekeurd, (Art. 1587 van het burgerl. Wetboek); de kooper beweert het tegendeel. Een vreemd regtsgeding, ten opzigte van de teruggaaf van 110 fr. en de vijf schapen."

— Sommige Fransche bladen verhalen, dat eene vrouw uit het dorp Cuire in de nabijheid van Lyon, die vermoedelijk gehoord had van de wijze, op welke de Indische vrouwen, na den dood harer mannen zich aan de plagen van dit leven onttrekken, insgelijks een soort van brandstapel oprigtte, denzelven in brand stak en voorts stoutmoedig besteeg. Toen de vlam haar echter bereikte, en zij de werking van het vuur begon te gevoelen, kreeg de instinctmatige zucht tot zelfsbehoud de overhand, en onze heldin sprong in allerijl van den brandstapel. Aanstonds wierp zij zich op den grond en wentelde zoo lang in het slijk, tot de vlam eindelijk gebluscht was, zoodat zij er nog met den schrik en eenige tamelijke zware brandwonden afkwam.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 18. Januarij. Naar men verneemt, is Z. M. de Koning sedert eenige dagen lijdende aan eene ligte ongesteldheid, en heeft Hoogstdezelve, volgens het aan het paleis gegevene berigt, in den afgeloopen nacht een weinig koorts gehad. Tot heden middag is nog geen bulletin uitgegeven, waaruit men mag besluiten, dat Zr. Ms. ongesteldheid steeds als van een' ligten aard beschouwd wordt.

NIJMEGEN, den 17. Jan. Wij vernemen, dat de ll. Vrijdag alhier gevankelijk binnengebragte persoon van *Johannes Josephus Beaudoin*, gewezen marinier, thans voerman te Winssen, na het ondergaan van verscheiden ondervragingen, gedurende welke hij hardnekkig alle schuld bleef ontkennen, door, op eene behendige wijze, te trachten aan te toonen, dat hij, ten tijde van het begaan der misdaad, afwezend was, bij het verhoor, voor den Heer regter-commissaris, Mr. *W.* Baron *van Lynden*, op gisteren heeft beleden, de moordenaar te zijn, met vermelding van alle schrikkelijke bijzonderheden, welke zijne misdaad hebben vergezeld en de oorzaken, welke hem tot dezelve hebben bewogen. Wraakzucht uit miskende liefde, daar zijn slagtoffer, *Hendrina Otten*, met een ander verloofd was, en eerlang in den echt zoude treden, moet hij als drijfveer van zijne daad hebben opgegeven. De misdadiger is eerst sedert een jaar uit de strafgevangenis te Woerden, in welke hij gedurende 6 jaren, zijne straf heeft geboet; zijnde hij, bij vonnis van de zeekrijgsraad te Vlissingen, verwezen tot 10jarige tuchthuisstraf en brandmerk, met de letters T P, wegens diefstal en desertie; een treurig bewijs, dat dergelijke losgelatene misdadigers, zelden op het pad der deugd terugkeeren.

MENGELINGEN.

School-vriendschap.

De meesten onzer lezers zullen wel eens gehoord hebben van een zeker instituut van opvoeding voor meisjes, door NAPOLEON te Ecouen gesticht. In de school werden dochters van militairen van alle rangen toegelaten, die alle dezelfde behandeling ondervonden, zoodat de erfgename van eenen maarschalk van Frankrijk, de vriendin en vertrouwde van de weeze eenes korporaals of van eenen sergeant worden konde.

Eens bevonden zich onder de kweekelingen van dit instituut drie vriendinnen, wier wederkeerige gehechtheid aan elkander in eene school, waar een gedurige wedstrijd, oneenigheid en naijver deed geboren worden, algemeen geacht en geprezen werd.

Deze heldinnen waren HORTENSIA, MARIA en CLARISSA. MARIA was de dochter van eenen armen tweeden luitenant, die bij een gevecht aan de Rijn een oog verloren hebbende,

daardoor ongeschikt voor de dienst geworden was. CLARISSA daarentegen was de dochter van een' dier generaals, die in de oorlogen der omwentelingen een ontzettend vermogen verworven hadden, aan welke NAPOLEON vorstendommen schonk, om aan hunne eerzucht te voldoen, tot dat hij een beter middel zou gevonden hebben. HORTENSIA was van nog veel hooger afkomst. De jonge vriendinnen zetten hare studiën met hetzelfde goed gevolg voort. Bij elke uitdeeling van prijzen kon men er op rekenen, dat de Groot-Kanselier des rijks, wiens ambt het was eere te geven wie eere toekwam, de namen der drie jonge dames te gelijker tijd zou uitspreken, waarbij zij zich dan ook altijd te gelijker tijd verhieven, om dezelfde prijzen te ontvangen.

Zoo ging het jaar op jaar, en met het rijpen des verstands nam ook de vriendschap dezer PYLADESSEN en ORESTEN in onderrokken toe. In het voorbijgaan gezegd, hoe komt het dat wij geene voorbeelden van vrouwelijke vriendschap bezitten, die tot een spreekwoord geworden zijn en tot een pendant voor deze beroemde mannelijke namen dienen kunnen?

Intusschen kwam de dag, waarop de vriendinnen scheiden moesten. Het triumfeminaat moest gescheiden en eene zuster uit het verbond gerukt worden; want MARIA de dochter van den blinden luitenant moest huiswaarts keeren. Hare moeder was overleden en de vader had eene Antigone noodig, om hem op zijn duister pad te leiden.

Wie beschrijft den kommer van ons klaverblad, hare tranen en zuchten. Bovendien werd de bitterheid van het afscheid nog vergroot door een duister voorgevoel, dat de aardsche betrekkingen op de duurzaamheid van het geweldig geschokt verbond invloed zouden hebben. Parijs was niet ver van Ecouen verwijderd, en de verbindtenis met de hoofdstad moest reeds de kloof toonen, die in deze verzamelplaats van contrasten tusschen den rijken en den armen, den geringen en magtigen bestaat. Hoe gedroegen zich onze jonge vriendinnen in deze zware beproeving?

Onze sentimenteele lezeressen zullen hier welligt het verhaal vooruitloopen en meenen, dat de jonge dames elkander met het uitzigt op eene spoedige hereeniging troostten, en met de afspraak, om elkander in de armen te vliegen, zoodra zij maar van de banden van Ecouen ontslagen zouden zijn. Niets van dit alles; de kweekelingen van Mad. CAMPAN waren te wel opgevoed, om niet in te zien, hoe verkeerd zulk een gedrag zou zijn. De wereld heeft pligten, die onze onverdeelde aandacht vereischen, vermaken die ons verstrooijen, en dat was haar niet onbekend. Onmiddelijk elkander aan te treffen, kwam in het geheel niet bij haar op.

CLARISSA, de generaals dochter, die het beste wist, welk eene luisterrijke loopbaan haar waarschijnlijk te wachten stond, was de eerste, die de zaak op eene hereeniging tot een tijd verschoof, waarop de vermaken der wereld derzelver eersten prikkel zouden verloren hebben en alzoo aan een wederzien te denken was. « Laat ons zweren," zeide zij. « dat wij alle drie, het moge ons wel of kwalijk gaan, ons heden over tien jaren aan de poort der Tuillerien zullen bevinden."

Wij zouden hier menige stichtelijke aanmerking kunnen maken, over deze volkomen verwaarloozing van het *spem longam reseces* van HORATIUS van de zijde dezer jonge dames. Hoe zorgeloos is toch de jeugd, en hoe vast rekent men op een lang leven, in den schoonen leeftijd van zestien jaren! Geene van de drie dacht er aan, dat de poort der Tuillerien over tien jaren wel eens niet meer zou kunnen bestaan; geene berekende, waar men over tien jaar zijn zoude, gehuwd, in den kerker of in het graf. Waarlijk, het is toch eene weldaad van de natuur, dat de gedachte aan dood en verderf de schoone, zorgelooze jaren der onschuldige jeugd maar zelden vergalt; hoe menige schoone droom, het eenige goed, dat velen hier op aarde rein en onvervalscht te beurt valt, zou daardoor niet wreedelijk worden verstoord!

« Ja," zeide HORTENSIA, « heden over tien jaren zal ik » daar komen. Ik zweer het u, CLARISSA, en u MARIA. » Maar zult gij beiden dan ook komen?" — « Kunt gij » daaraan twijfelen?" zeiden beide en riepen aanstonds een' tuinman, die op eenigen afstand arbeidde. « Kom hier, » GEORGE, wees getuige van onzen eed!" zeiden zij. « Wij » met ons drieën, HORTENSIA, CLARISSA en MARIA, zweeren, dat wij van daag over tien jaren, te zes ure des » avonds aan de poort der Tuillerien elkander zullen ontmoeten." De tuinman was een man van te veel opvoeding, om aan het woord van eene jonge dame te kunnen twijfelen, en zoo ging de vergadering zonder een woord verder te verliezen, uiteen. Den volgenden dag verliet MARIA Ecouen; drie maanden later CLARISSA, om in het huwelijk te treden, en eer een jaar om was, zeide ook HORTENSIA aan Mad. CAMPAN vaarwel en vertrok.

De tien jaren waren om. Het was op een Zondag in den herfst, tien minuten vóór zes ure. De tuin der Tuillerien was nog de oude; maar geene der drie vriendinnen liet zich zien. Maar, hoor! eindelijk slaat de klok, en eer de laatste klank versterft, naderde een rijtuig met vier paarden bespannen de bekende poort. Het rijtuig was rijk en prachtig en de paarden van echt Engelsch ras. Het portier werd geopend, eene nog jeugdige dame steeg er uit en wierp een' volkomen blik in het rond. Zij was elegant en rijk gekleed, en de voorbijgangers bleven staan om haar te bewonderen. Deze voorname dame was niemand anders als MARIA, de arme dochter van den armen luitenant. Van waar deze verandering? Er waren, gelijk wij zeiden, tien jaren verloopen; en — wij hebben het immers in de school geleerd — tien jaren waren te veel voor Troje, een enkele dag was genoeg, om Ninivé te veroveren; in negen jaren wordt, volgens HORATIUS, eene tragoedie voltooid, en even zoo vele uren zijn noodig, om een volkomen en voortreffelijk melodrama te fabriceren. De tijd, die alles meet, wordt echter slechts door den horologiemaker zelf gemeten. De lezer zal dus wel niet verwonderd zijn, als hij verneemt, dat twee nachten — een nacht des vuurs en een nacht van sneeuw, genoegzaam waren, om MARIA's equipage te verklaren. Moskau was niet te vergeefs verbrand; de almagt des Noordschen winters had NAPOLEON overwonnen, de grand restaurateur zat weder op den troon, en onder andere restauratien, welke plaats hadden, was ook die, dat de familie van MARIA weder in het bezit kwam van de goederen, welke zij door de emigratie verloren had. Het is een booze wind, die tot niemands voordeel waait!

Terwijl MARIA daar vertoefde, vol van verwachting en verlangende naar de verschijning harer vriendinnen, naderde met weifelende tred eene vrouw, wier kleeding, in weerwil van derzelver reinheid, slechts armoede verried, en sprak haar aan. Op hetzelfde oogenblik omhelsde MARIA CLARISSA.

CLARISSA, de rijke CLARISSA, de dochter des hedriegelijken generaals van het keizerrijk, de gade van eenen bankier en millionair, was reeds lang eene prooi der armoede. Haar man was bankeroet en voortvlugtig. « Verhaal mij van avond uwe geschiedenis," zeide MARIA snel, « want nu scheiden wij niet weer. Ik was arm te « Ecouen, en gij versmaaddet mijne liefde niet. Nu ben « ik rijk, en gij moet geene aanleiding geven, dat eene « belagchelijke trotschheid ons van elkander vervreemt; « deze dag moet die van de vernieuwing onzer oude « vriendschap zijn!"

Juist wilden beide vriendinnen in het rijtuig stappen, toen zij als door hetzelfde denkbeeld getroffen, beide te gelijker tijd stil stonden en elkander aanzagen. « Maar « HORTENSIA? Waar is HORTENSIA?" riepen zij als uit eenen mond. « Gij weet, wat zij was," zeide MARIA zuchtende. — « Gij weet, wat zij is," voegde CLARISSA er bij, terwijl hare oogen vochtig werden. Tien jaren hadden MARIA rijk en CLARISSA arm gemaakt. Tien jaren hadden HORTENSIA als verbannene naar Duitschland gevoerd.

Op dit oogenblik, werden zij door iemand aangesproken. « Zijt gij CLARISSA, en gij mevrouw, zijt gij niet MARIA?" zeide GEORGE, de tuinman; want hij was het, die sprak. « Dit is voor u," ging hij voort, « en dit voor u," waarbij hij aan ieder eene kleine doos overhandigde, en dadelijk in het gedrang verdween. De beide vriendinnen openden hare dozen, en vonden daarin de beide helften eener kroon. Het was die, welke de ex-koningin van Holland, de bevallige en beschaafde schoonzuster van NAPOLEON gedragen had.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Hoe Simon Bar-Jona aan de hand van Jesus Petrus geworden is; door O. G. Heldring; 1e afdeeling — f 1,80

De oorsprong en verdere lotgevallen der Christelijke Kerk in Hindostan enz., tot aan de helft der 16e eeuw, oordeelkundig onderzocht door Mathias Naquinus Bohlenberg; uit het Latijn vertaald en met aanteekeningen en bijlagen vermeerderd door H. G. van der Meer van Kuffeler — à 5,60

De belijdenis van den Proselieten, het ongeluk der Joden en hunne emancipatie in Duitschland, van dr. W. B. Frankel; uit het Hoogduitsch overgezet — à 1,80

Joannis Frederici van Oordt, J. G. Fil. Oratio de perfecta institutoris specie in Jesu Christo conspicua, habita a. d. 8 Febr. 1842, quum Magistratui Academico o iret — à 0,60

Feestrede over het honderdjarig bestaan der Evang. Luth. Kerk, te Middelburg gehouden, Mei 1842, naar Ps. LXXXV, vs 5a, door H. Haaring, Predikant aldaar, met aanteekeningen en bijlagen — à 0,75

Bijdrage tot verdediging van de leer der voldoening aan Gods geregtigheid, door het lijden en sterven van Christus, voo al tegen het Tijdschrift: Waarheid in liefde. Eene voorlezing door B. J. H. Taats, V. D. M. te Elspeet — à 0,40

Waarheid en dwaling, of de voornaamste verschillen tusschen de Hervormden en Palmgezinden, ten aanzien van grondstellingen, Geloofsleer en Godsdienst beknopt voorgesteld, en getoetst aan den Bijbel — à 0,55

Woorden van Jezus Christus, tot het hart des jongelings, in een-en dertig overwegingen; een geschenk voor jonge lieden, op den kruisweg des levens, vrij bewerkt naar het Hoogd., door Theodorus Brouwer, K. Priester — à 0,40

De opstanden en omwentelingen in het Pausdom, uit het Engelsch, met eene voorrede, aanteekeningen en naschrift, door dr. C. B. Swalue — à 1,80

Alle boeken des Nieuwen Testaments, ingerigt naar de behoeften van den tegenwoordigen tijd, 1e aflevering — à 0,32

Betoog dat onze tijd de aanvang is van den onvermijdelijken, nabij zijnden val der Pauselijke Hierarchie, uit 2 Thess. II, 3–12, in verband met de tijdsomstandigheden afgeleid, tot bestrijding van welk gevoelen de gansche ultramontaansche partij dringend uitgenoodigd wordt, opdat deszelfs waarheid of onwaarheid aan roomsch en onroomsch blijken moge — à 0,40

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21 Januarij. Sedert den 19 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

De Commercie, J. de Grave, Hamburg, suiker; La Reine, J. R. Jansen, Hull, stukgoed.

Voor Batavia bestemd:

Admiraal van Heemskerk, J. E. Struimphler, Amsterdam, stukgoed. Deze laatste blijft bijleggen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

l'Amiral Miaulis, C. Bernard, Rouaan, Le Pigeon, J. de Meire, Marseille, Le Constant, S. de Corte, Dublin, Columbus, J. Egholm, New-Castle, Marie Louise, L. van der Steen, Rio-Janeiro, l'Eclair, N. Jansen, Lisbonne, Progres, J. Smidt, Rio-Janeiro, alle ballast; die Hoffnung, J. Regendorf, suiker, Hamburg; Adventure, J. Boutelier, dakpannen, Jersey.

Van Gend gezeild:

De Hoop, P. H. Fekkens, ballast, Rotterdam.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.